

Corbacho, un enemic de la correcció política

MANEL MANCHÓN

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 12.04.08

Celestino Corbacho Chaves (Valverde de Leganés, Badajoz, 1949) sap què representa. I ho defensa amb passió. És un català que va arribar a Barcelona amb 13 anys. I que demanarà sempre les competències que necessiti si són per prestar més serveis als ciutadans, encara que la seva vocació catalanista no sigui innata, producte de la cultura o de la llengua catalanes. Defuig el discurs identitari per incidir en la gestió local, com a alcalde de l'Hospitalet, la segona ciutat de Catalunya, que dirigeix des del 1994. Ara ho podrà demostrar com a ministre de Treball i Immigració.

Corbacho és atent. Li agrada preguntar què fa cadascú. Com li va. I de seguida explica la seva teoria sobre la necessitat que els alcaldes ofereixin respostes ràpides quan hi ha problemes. Més enllà dels pressupostos, Corbacho considera que s'ha d'estar als llocs, veure la gent, com els periodistes quan busquen notícies. Li agrada parlar clar. Si l'esquerra preferia parlar amb cura de la immigració, amb un exquisit vocabulari sobre la multiculturalitat, Corbacho proposava els últims anys "autoritat i ordre" per garantir la convivència. El seu argument és que la falta de seguretat perjudica els més desfavorits, així que l'esquerra no ha de deixar que la dreta s'apropriï aquesta qüestió.

Va dubtar el 1976, però no ho va fer l'any 2003. Durant els anys de la transició a la democràcia, el també president de la Diputació de Barcelona, amb un dels sous públics més alts d'Espanya, es va afiliar a la federació catalana del PSOE. Però va valorar entrar al PSC Congrés de Joan Reventós. Va preferir el discurs directe de Felipe González. El

socialisme català es va unificar. I, amb el primer tripartit, encara que ell no ha volgut referir-s'hi mai, se li atribueix la recepció d'una trucada tenebrosa des de Madrid: que liderés un PSOE esqueixat del PSC. Ni pensar-hi. Per Corbacho el PSC no ha de tenir problemes amb el PSOE. Però ell és del PSC.

I va ser Trinidad Jiménez la que el va presentar a José Luis Rodríguez Zapatero durant els preparatius del 35è congrés del PSOE, l'any 2000, que va col·locar l'avui president del Govern a la secretaria general. Va dinar amb ell i amb José Montilla. Ara serà ministre.